1944 - 1964

XX

GRAIUL CIFRELOR

	1963	1964 (6 luni)
Asociații care au organizat campionatele asociației sportive	377 cu 65 761 participanți	371 cu 62 343 participanți
Duminici cultural-sportive	1678 cu 230 553 participanți	1510 cu 233 724 participanți
Acțiuni turistice	3125 cu 224 443 participanți	1382 cu 113 614 participanți
Asociații sportive	551 cu 126 469 membri	557 cu 131 569 membri

1 maestru al sportului
6450 sportivi de categoria I, a II-a, a III-a și juniori
Secții afiliate: în 1963 — 600; în 1964 — 628
Sportivi legitimați: în 1963 — 3276; în 1964 — 3788

Stadioane și parcuri sportive 13
Terenuri de fotbal cu piste de atletism 10
Terenuri de fotbal simple 119
Săli de gimnastică și sport 15
Popicării 63
Terenuri de baschet, volei și handbal 641

Antrenori 32
Instructori voluntari 2850 (1164 la sate)
Arbitri 302
Profesori de educație fizică 52

SPORTUL — UN BUN AL MASELOR

Îți dai seama de acest lucru trecînd prin sate și orașe, și văzînd sutele de terenuri de sport unde își dau întîlnire tineri și vîrstnici. În regiunea noastră, ca de altfel în întreaga țară, concursurile tradiționale, marile competiții de mase și acțiunile turistice au intrat în obișnuința oamenilor. Cu sprijinul permanent al organizațiilor de partid, printr-o colaborare tot mai strînsă cu organizațiile U.T.M. și sindicale, cu comitetele de cultură și artă și secțiile de învățămînt, am reușit ca în acest an să atragem într-o activitate continuă și organizată un număr și mai mare de tineri și tinere. Numai în primele 6 luni ale acestui an s-au organizat în regiunea Suceava 1510 „duminici cultural-sportive", la care au participat 233 724 de oameni ai muncii. Tot în acest timp s-au desfășurat 1382 de acțiuni turistice, la care au participat 113 614 persoane, iar la Spartachiada republicană, marea competiție a anului, au fost depășite toate prevederile. La startul întrecerilor primei etape s-au prezentat nu mai puțin de 236 182 de concurenți și concurente. Rezultate remarcabile în aceste întreceri au obținut asociațiile Recolta Todireni, Străduința Salcea, C.F.R. Suceava, Metalul Rădăuți și multe altele. Și în concursul pentru obținerea „Insignei de polisportiv", realizările (15 425 de tineri și-au trecut toate normele) au întrecut așteptările.

Cum s-a ajuns la aceste rezultate?

În primul rînd, competițiile sportive de mase sînt mult iubite de oamenii muncii din regiunea noastră. În fiecare an, la startul lor înregistrăm zeci de mii de participanți. Apoi, am atras în organizarea activității sportive tot mai mulți oameni înrăgostiți de sport, care muncesc cu pasiune, cu tragere de inimă. Un rol important l-au avut desigur și consiliile raionale, care au îndrumat și controlat permanent modul în care s-au desfășurat întrecerile.

Noi sîntem hotărîți să închinăm celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist noi victorii în activitatea sportivă de mase, să facem din sport un bun de preț pentru toate vîrstele, pentru întregul tineret.

PETRU MORARIU
președintele consiliului regional UCFS Suceava

Angajamente

În cinstea celei de-a XX-a aniversări a eliberării patriei de sub jugul fascist, consiliul regional UCFS și-a propus:

- *ÎMBUNĂTĂȚIREA A 25 DE RECORDURI REGIONALE,*
- *CUCERIREA DE CĂTRE 8000 DE TINERI ȘI TINERE A INSIGNEI DE POLISPORTIV*
- *CREȘTEREA NUMĂRULUI DE SPORTIVI CLASIFICAȚI CU 2000,*
- *CREȘTEREA NUMĂRULUI DE MEMBRI UCFS CU 8000.*

GIGANTUL DE SUB „CETATEA LUI ȘTEFAN"

Inginerul șef **Simion Macovei**, deși foarte ocupat, a ținut să ne facă personal cunoștință cu sportivii marelui Combinat pentru industrializarea lemnului din Suceava. Aceasta, în calitate de președinte al asociației sportive. Iată-ne, așadar, mergînd repede alături de el, străbătînd împreună hale uriașe și laboratoare moderne, intrînd dintr-o fabrică într-alta, stringînd ici-colo mîini puternice, învățate să mînuiască cu aceeași pricepere mașinile de tăiat furnir și paletele de tenis de masă.

Așezat chiar sub „Cetatea lui Ștefan", Combinatul de prelucrare a lemnului din Suceava te impresionează prin vastitatea lui. Acest gigant, cu dantură de fierăstraie mecanice, transformă bușteni — care odinioară erau destinați doar focului — în mii de bunuri industriale. O singură fabrică — cea de mobilă, bunăoară — ocupă suprafața cîtorva terenuri de fotbal. Totul este mecanizat, totul este valorificat la maximum. Bușteanul trece mai întîi pe la sectorul croit. Aici, fotbaliștii **Dumitru Cucaș, Mihai Dîrțu, Ananie Malanca** și alți tineri distinși cu „insigna de fruntaș în întrecerea socialistă" îi iau „măsura", apoi îl trimit în alt sector unde este îmbrăcat în furnir. Cînd iese de la șlefuit, lăcuit și lustruit, nu-l mai recunoști. Este elegant, distins, și poartă în buzunarul nopțierei „o carte albă de vizită: **dormitor „Mugur 3"**, „Paltin" s.a.

Pe voleibaliștii **Emilian Ungureanu** (maistru) și **Carol Felcer** (șef de echipă) i-am cunoscut la fabrica de placaj. Tot aici, în această a doua mare unitate a Combinatului de la Suceava, muncește și tînărul mașinist **Petru Alexandroaia**. Este polisportiv și poartă cu mîndrie „insigna de fruntaș în întrecerea socialistă". Fabrica produce mii de metri cubi de placaj pe lună și va produce și mai mult în cinstea celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei. Acesta este angajamentul tînărului colectiv de muncitori de aici!

În scurta noastră vizită făcută la Combinatul industrializării lemnului am stat de vorbă și cu sportivii fabricii de uși și ferestre. De asemenea, cu atleții, tensimenii și șahiștii de la fabrica de plăci fibrolemnoase. Peste tot, aceeași muncă entuziastă pentru îndeplinirea și depășirea planului de producție, aceeași preocupare continuă de a fi în pas cu tehnica nouă, de a da lucru de cea mai bună calitate. În centrul atenției tinerilor muncitori de aici, eră și etapa următoare a Spartachiadei republicane. Asociația, desigur, ca și combinatul, este tînără (are aproape 1000 de membri și mai multe secții pe ramuri de sport) dar cu perspective. Nu întîmplător, poartă numele de VIITORUL.

Pe panoul de onoare

Eremia Adochiței, antrenor de atletism, Botoșani
Marin Salahub, profesor de educ. fizică, Siret (raion Rădăuți)
Mihai Moldoveanu, profesor de educ. fizică Suceava
Mihai Sprinceană, profesor de educ. fizică, Suceava
Gheorghe Bratu, profesor de educ. fizică, Cîmpulung Moldovenesc
Mihai Grigoraș, profesor de educ. fizică, Iacobeni (Vatra Dornei)
Teodor Turtoi, profesor de educ. fizică, Botoșani
Maria Bostan, profesoară de educ. fizică, Bucecea (Botoșani)
Ana Ianovici, profesoară de educ. fizică, Suceava
Vasile Larion, instructor voluntar, Suceava
Sebastian Mihalcea, instructor voluntar, Suceava
Ion Munteanu, maestru al sportului, Frasin
Casian Bejan, instructor voluntar, Cîmpulung Moldovenesc
Vasile Balan, instructor voluntar, Suceava
Octavian Chirică, instructor voluntar, Cîmpulung Moldovenesc
Ion Butincu, instructor voluntar, Cordăreni (Dorohoi)
Stelian Vatamaniuc, instructor voluntar, Marginea (Rădăuți)
Gheorghe Tăutu, instructor voluntar, Vatra Dornei
Gheorghe Vasiliu, președintele asoc. sportive Străduința Suceava
Iosif Vuza, președintele asoc. sportive Filatura Fălticeni
Mircea Frunză, instructor voluntar, Cîmpulung

Printre „milionarii" din comuna Roma

De vorbă cu Eroul muncii socialiste, Mihai Birliga

Vestea că gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie" a devenit milionară, a trecut de mult hotarele regiunii Suceava. Harnicii colectiviști, în dorința de a crește permanent avuția gospodăriei, de a statornici bunăstarea în casele lor, au muncit în ultimii ani cu o deosebită rîvnă, reușind să ridice fondul gospodăriei la cîteva milioane.

Stînd de vorbă cu președintele gospodăriei, Mihai Birliga, — Erou al muncii socialiste — am aflat o serie de lucruri interesante despre preocupările colectiviștilor pentru dezvoltarea gospodăriei și folosirea timpului lor liber într-un mod cît mai plăcut și util.

— Care a fost drumul parcurs de gospodăria dv?

— *Am pornit la treabă din 1949 cu un fond de bază de 4756 lei și un număr redus de brațe de muncă și atelaje. În 1958, fondul nostru de bază a atins cifra de 1 milion, iar astăzi el a depășit 8 milioane. Tot în acest timp comuna a fost complet electrificată prin construcția unei uzine proprii, iar colectiviștii și-au clădit peste 800 de case noi. De la an, la an, gospodăria noastră a devenit tot mai puternică datorită hărniciei, priceperii și avîntului cu care lucrează fiecare.*

— Iar în sport?...

— *Și aici începutul a fost mai greu. Cu vremea însă, după terminarea lucrului la tarla, oamenii s-au obișnuit să vină la Căminul cultural, iar astăzi nu-i mai poți dezlipi, bunăoară, de mesele de tenis de masă și șah. Cei tineri sînt atrași tot mai mult pe terenurile de fotbal, volei și handbal. Cu toții s-au convins că sportul le oferă posibilitatea de a-și petrece timpul într-un mod cît mai plăcut și util.*

— Desigur, există și preferințe...

— *Fără îndoială. În general, însă pentru marile competiții de mase. Numai în acest an peste 700 de tineri și tinere și-au măsurat puterile în Spartachiada republicană. Printre cei mai buni: Aurel Boicu, Ilie Nichifor, Ortansa Chelaru, Niculina Gheorghe, Maria Pușcașu, Mihai Scarlaciuc, Vasile Andrieș și Ioan Chitău, care sînt fruntași nu numai în muncă, dar și pe terenul de sport.*

Am părăsit pe inimoșii colectiviști din comuna Roma cu convingerea că în curînd și succesele de pe terenul de sport vor trece hotarele regiunii.

PRIMII PAȘI...

Oricine trece într-o după-amiază pe la sala de sport a Școlii medii nr. 1 din Suceava are o plăcută surpriză: îl întîmpină o grupă zglobie de elevi, băieți și fete, au mai înalți de o șchioapă, care execută cu o tiresianguțe diverse „figuri" la sol, inele, bară fixă, paralele sau bîrnă. Adevărați gimnaști în miniatură! Sînt membrii tot atît de tînărului centru de atletism, care ființează doar de un an pe lîngă asociația sportivă Chimia din Suceava.

Ideea a pornit de la necesitatea de a răspîndi în rîndurile tineretului frumusețile gimnasticii, de a iniția cît mai mulți elevi și eleve în „tainele" sportului celor curajoși, puternici și isteți. Începutul a fost făcut în toamna trecută cu 32 de copii, iar astăzi — după o riguroasă selecție — la apelul catalogului răspund 8 băieți și 12 fetițe. Cei mai tînăr — Viorel Nicadoru (9 ani), iar cea mai vîrstnică — Lidia Companis (12 ani). Ei sînt împărțiți în două grupe, după gradul de instruire a elementelor, și la fiecare săptămînă își fac simțită prezența la diferitele aparate de cîte două și, respectiv, trei ori.

Am asistat la un antrenament în toată regula! Cu apel, încălzire, lucru la aparate... Atenți la fiecare pas, la fiecare mișcare, atît elevii cît și profesorul Vasile Balan (un fost gimnast de categoria a II-a), cît și profesorul Mihai Moldoveanu retușează cu o deosebită meticulozitate toate salturile, ridicările în brațe, „cumpenele" sau arcuirile. Mai greu pare să fie la sol. Dar cînd se trece la aparate, bucuria copiilor nu mai cunoaște margini. Să vezi atunci un exercițiu la bară al lui Ion Bradu, sau cîteva sărituri peste cal ale lui Viorel Nicadoru, evoluția Vioricăi Latu la paralele inegale sau pe cea a Nadiei Ungureanu la bîrnă! Corectitudinea mișcărilor îți face plăcere. Siguranța și grația însă... Dar vorba lui Vasile Balan: „Pentru asta mai avem destul timp".

Cu cîteva săptămîni în urmă grupul centrului de inițiere a făcut o frumoasă demonstrație. Despre reușita ei vorbesc numeroasele vizite primite apoi la sală de către cei doi antrenori din partea altor școli, dornici ca și copiii lor să fie primiți la centru. Lista înscrierilor este deschisă...

Eleva Elisaveta Stejar — una din speranțele centrului de atletism din Botoșani.

La Dumbrăveni, în jurul tablei cu 64 de pătrățele

Răsfoind cu cîtiva ani în urmă o revistă de specialitate am reținut cîteva amănunte asupra primului cerc sătesc de șah din țară înființat în ziua de 21 noiembrie 1932 la Dumbrăveni (lîngă Botoșani) de către învățătorul **Aurel Stellia**. În statutul său puteai afla scopul pentru care a fost creat: „acela de a instrui tineretul, în timpul său liber în meșteșugurile acestui joc plăcut și instructiv". Dar această lăudabilă inițiativă a întîmpinat, în acei ani, un nesfîrșit șir de greutăți.

Pașii ne-au purtat de curînd prin aceleași părți și curiozitatea ne-a împins pe urmele rîndurilor înșeparate în revistă. Astfel l-am cunoscut pe promotorul șahului din Dumbrăveni, pe acela care vreme de mai bine de 30 de ani, în timpul cînd nu avea de făcut planuri de lecție sau de corectat compoziții, a instruit cu răbdare zeci și sute de tineri și tinere, dîndu-le „cheițe" jocului pe tabla cu 64 de pătrățele.

Astăzi, în această frumoasă comună a raionului Botoșani, șahul a devenit cu adevărat un sport popular. Îl practică sute de localnici, de la purtătorii cravatelor roșii și pînă la cei cu părul cărunt. Și nu de puține ori, luminile de la Căminul cultural sau de la Biblioteca comunală întîrzie în așteptarea celor care nu s-au decis prea repede cum să plaseze atacul decisiv de mat. Iar ca o încununare a acestei laborioase activități, secția de specialitate a asociației sportive Recolta Dumbrăveni se mîndrește cu cupa decernată în 1963 echipei cîștigătoare a primei ediții a concursului republican sătesc de șah prin corespondență. Au semnat pentru această splendidă victorie **Aurel Stellia** (fiul său **Florin**, învățătorul **Mihai Irimie** și tehnicianul **Gheorghe Buzilă**. De urmele lor calcă însă cu pași repezi și colectiviștii **Mihai Galan, Ioan Pamparău**, Ștefan Rață, bibliotecara **Silvia Amăriei**, elevul **Mircea Rață** și mulți alții. Succesul trebuie doar consolidat! Nu?

„LABORATORUL" ATLEȚILOR DIN BOTOȘANI

Atletismul este unul din sporturile cele mai iubite de tineri și tinerele din orașul Botoșani. Pe pista sau pe gazonul stadionului „1 Mai" este permanent un furnicar. Unii învață cum se ia un start corect, cum se aleargă relaxat. Alții repetă de nenumărate ori mișcările care preced lansarea discului și a sulițel sau își potrivesc continuu pașii pentru prinderea cît mai bună a praguluI la lungime sau triplu. Și peste tot, ochiul atent al antrenorului Eremia Adochiței urmărește fiecare mișcare a elevilor săi.

Aici funcționează centrul de antrenament din Botoșani, un adevărat laborator al atletismului, la diferitele sale secții se pregătesc 127 de sportivi de toate vîrstele, printre care 84 de fete. Desigur este interesant de știut modul în care se face selecția la acest centru. Răspunsul nici nu e — cine ar putea mai bine? — antrenorul Adochiței.

„În toamnă am inițiat „Cupa pionierul", competițiile de triatlon pentru cei mai tineri atleți. La primele starturi am avut peste 500 de concurenți. Întrecerile au fost cîștigate de elevii școlii de 8 ani din Cocorăni (profesoara Alexandrina Vasilovici). Apoi, în primăvara acestui an, am organizat „Cupa tineretului" competiției, cu trei etape. De data aceasta, trofeul a revenit celor de la școala de 8 ani din Stînceștl (profesor Paul Rotaru). Concursul a cuprins probe de alergări pe distanțe scurte, cîte o săritură și o aruncare. Ne-am îndreptat atenția în special spre probele de aruncări unde sîntem deficitari. Și pe cei în care am întrezărit perspective i-am oprit la centru.

În același timp însă, țin să remarc ajutorul pe care-l primesc din partea unor centre de învățare a atletismului, care ființează pe lîngă școlile din Ștefănești, Trușești, Victoria-Hîjdieni, Cocorăni, Stînceștl sau Copălău. Colindîndu-le pe fiecare în parte am posibilitate ca în permanență să descoper noi talente".

Și cînd am ajuns la acest capitol, conducătorul „laboratorului" a început să ne vorbească minute în șir despre cele mai bune... experimente. Mai greu a fost selecția lor. Totuși... Elena Simion, elevă la școala textilă din Botoșani (15 ani) — campioană regională la 500 m cu 1:26,0; Elena Turcanu, elevă la școala medie nr. 1 din Botoșani (15 ani) — campioană regională la 60 m cu 8,3 sec.; Delia Olteanu (14 ani) și Elisaveta Stejar (14 ani), ambele de la școala de 8 ani din Botoșani. Prima este o bună triatlonistă, cu mari perspective în probele de 80 m. g. și aruncarea greutății, iar cea de a doua a alergat 200 m în 30,8 sec. Dintre băieți i-am reținut pe Vasile Alexandrescu (15 ani), elev la școala medie nr. 3 din Botoșani cu 10,1 sec. pe 80 m. Lista desigur se mai poate lungi. Numai în ultimul an tinerii atleți de la centru au stabilit 23 de recorduri regionale.

Am părăsit mica școală atletică a lui Eremia Adochiței cu impresia clară a unui lucru bun și util. Nu ne îndoim că roadele vor apare cît de curînd.

VALEA DORNELOR

Prin geamul mașinii se perindă în această dimineață de iulie, păduri de brad grave, majestoase, ce se oglindesc în apele limpezi ale Dornei. Te încîntă panorama feerică a munților învăluiți în cete albăstrii, iar la poalele lor întîlnești așezări cu livezi și ogoare, cu poieni nesfîrșite, cu turme de oi și vite. Privit mai de aproape însă, peisajul se schimbă: guri de exploatări miniere, fabrică de prelucrare a lemnului, întreprinderi forestiere, schelăria noilor locuințe ce se ridică peste tot.

Oprim, așa cum ne este itinerariul, lîngă un teren de sport. Este al asociației sportive din Dornișoara. O comună mare, cu tineri harnici, plutași parte din ei, pe care îi vom reîntîlni în tot drumul nostru. Fie pe Dorna, cu țapina în mînă, fie pe șosea, cu sacul de sport în spate, venind de la Vatra, de la concurs, or de la cine știe ce „duminică cultural-sportivă".

Facem popasuri scurte și la Poiana Stampei, Coșna, Dorna Cîndreni, peste tot unde întîlnim asociații sportive mai mari. Cînd ajungem la Vatra Dornei, soarele e la zenit. Pe străzi, în parcuri, la clubul acestei frumoase stațiuni balneo-climaterice, întîlnim sute de oameni ai muncii veniți aici la odihnă. Orașul pulsează intens. Vechea Dornă a dispărut. Fabrici puternice au luat locul celor cîteva gatere particulare. Pe locul unei foste lăptării rudimentare s-a ridicat o întreprindere modernă de colectarea și industrializarea laptelui. Peste tot au apărut blocuri luminoase. Terenurile de volei (14 la număr), de tenis de cîmp, de handbal, stadionul, popicăria, bazinul de înot etc. au întregit nou peisajul al orașului. Cabanele confortabile construite în ultimii ani atrag tot mai mulți iubitori ai drumeției. La fiecare sfîrșit de săptămînă, responsabilii cu turismul din cele 22 de asociații sportive ale orașului organizează neuitate excursii la Mestecăniș, Cheile Dornei, în masivul Prislop sau Giumalău. Pe cărări de vis, drumețese în aceste zile călduroase de vară, mii de tineri și vîrstnici. Îi atrag izvoarele, pădurile, poienile pline cu flori.

Despre acestea din urmă, adică despre flora alpină a Văii Dornei ne-au vorbit mai pe larg inginerii de la Întreprinderea de colectarea și industrializarea laptelui din Vatra Dornei. În ce fel? Făcusem o vizită la asociația sportivă a marii întreprinderi și cu această ocazie am fost invitați să urmărim și „calea laptelui" — cum plastic se exprima un sportiv. Prima impresie a fost aceea de farmacie, de laborator. La mașini complicate, ultra moderne, oamenii lucrau în halate albe, imaculate. Printre ei, muncitorii *Ion Bălan* din echipa de fotbal a fabricii, *Lucreția Pauciuc* (schioară) și alți tineri sportivi. Laptele adus în cisterne de pe Valea Dornei își urma liniștit drumul spre diferite secții de fabricație. Roți uriașe de șvaițer de cîte 60—70 kg fiecare sau cutii mici „Carpați" defilau continuu prin fața noastră ca într-un marș al belșugului. La cunoscuta lor calitate, concurau două elemente: *priceperea tinărului colectiv de aici și renumitul lapte de Dorna*. O scurtă paranteză: țări cu tradiție în prepararea șvaițerului (Elveția, Olanda, Belgia) solicită tot mai mult „roțile" de Dorna.

MIEZ DE VARĂ

Moș Gavril își potrivi voinicește uriașul chimir, mai privi o dată routa stadionul de sub deniul Pinului și, spre surprinderea lui Niculaiș, locotenentul său cel mic, uneltașul își încrunță iar sprîncenele sîlfoase:

— Apoi bre Niculaiș, nu te supăra mata, dar aiasta nu-i treaba! Or vrei să rămînem de rușine față de tăți humoreniii?

Băiatul se uită mirat la noi. Noi, la tenurile fiumos marcate cu var, la steagurile care fîlfîiau în aderea unui vînticel ce bătea în dimineața aceea din spre Obcine, la pînilile argiații al difuzoarelor, la impunătoarea tezinică: „Bine ați venit la întrecerile etapei a doua a Spartachiadei republicane!". Și la multe alte lucruri pregătite cu dragoste și pricepere de harnicul colectiv al comisiei raionale a Spartachiadei din Gura Humorului.

Ca și Niculaiș, nu vredeam cu ce-ar putea rămîne de rușine față de oaspeții pe care-i așteptau să sosească din moment în moment. Se adunseră și mesele de scris pentru arbitri, trustul local de recoltoare era și el prezent cu un umbrar, mă rog, se făcuse totul pentru reușita acestei finale pe raion. Pe semne însă că mai trebuia ceva, de vreme ce bătrînul îngrijitor al acestui frumos stadion își chema din nou liceul pentru a-l trimite incoace și încolo. Bunăoară:

— Mai fișior, la dă matale fuguța la tînonul gela de arbiți și prindeți-i cumva planza cu-n cuișor, două, ca să nu se mai lese în jos, ca șiorapii la babă!...

Primii au venit sportivii colectiviști din Todirești. Apoi cei din Paltinoasa, Ciprian Porumbescu, Iliești, Cacica, Frasin... Sărcau sprinteni din mașinile care parcau în fața stadionului și se îndreptau grăbiți spre vestiarele de sub tribună. Aici, schimbau bonditele cantusite cu jder și catrinițele meșteșugit înșiruite, cu tricouri și maieuri aduse de acasă.

Duminica se cunuja frumoasă. Torida mai către prînz a pămîntului, cînd soarele oprea să bîrue răcoarea dimineții, silind-o să se retragă spre Măgurele, de unde a venit. Pînă atunci însă, mai era vreme. Cea puțin ceasuri, timp în care aveam să asistăm la întrecerii dintre cele mai disputate.

Primii au luat startul atleții. Un pocnet de pistol și „seria" țîșnește o dată cu acele cronometrelor. Trec cîteva minute și la capătul celălalt al stadionului încep întrecerile voleibaliștilor. Apoi, cele ale cicliștilor, luptătorilor, tenismanilor, halterofililor...

Festivitate de premiere: locul I și campionatul regional a Spartachiadei republicane la 100 m fete. Ludmila Leancă — Gura Humorului! Puștance se apropie emoționate de masa juriului. Are 14 ani, este eleva profesoarei Olga Catargiu și abia își stăpînește lacrimile succesului.

— Din cauza soarelui — se scuză ea. Știi, e miez de vară și...

Flăcăii se țin mai tari cînd primesc diplomele de cîștigători. Dau mîna bărbătește cu președintele comisiei raionale a Spartachiadei republicane din Gura Humorului și își iau angajamentul că se vor pregăti cu și mai multă sîrguință pentru finala regională de la Suceava.

Din pitorescul regiunii Suceava: Pietrele Doamnei — punct de atracție pentru iubitorii de drumeție

ȘTIAȚI CĂ...

...în regiunea Suceava există 10 centre de inițiere pentru copii? În cadrul lor, cei mai tineri sportivi deprind tainele atletismului (la Suceava, Botoșani și Cîmpulung), ale gimnasticii (Fălticeni, Suceava, Rădăuți), baschetului (Dorohoi) și schiului (Vatra Dornei, Iacobeni, Cîmpulung).

...rugbiul este un sport nou în regiunea Suceava? Deși înființată doar în anul 1963, echipa Constructorul T.R.C.-Suceava ocupă o poziție frunțașă în campionatul de calificare, avînd mari șanse de a promova în categoria A.

...cel mai vîrstnic activist sportiv din regiune este Ion Chiorăscu din comuna Cordăreni, raionul Dorohoi? La cei 74 de ani (!) moș Chiorăscu (cum îi spun localnicii) este președintele comisiei de revizie a asociației Avîntul și, în același timp, face parte și din consiliul raional UCFS.

...prima campioană republicană de șah prin corespondență este Tereza Urzică, profesoară la Vatra Dornei?

...în întreaga regiune activează 216 instructori de turism?

...cei mai buni tiriaști din regiune se află în comuna Virful Cîmpului din raionul Dorohoi

PRINTRE CEI MAI BUNI

TEREZA URZICA

Lectura și șahul sînt marile pasiuni ale profesoarei Tereza Urzică din Vatra Dornei. În afara muților pe care le face la masa cu 64 de pătrățele, Tereza iubește mult și șahul prin corespondență. În 1963, la capătul unei dîrze lupte prin corespondență, ea a reușit să cucerească titlul de campioană republicană. Este o binemeritată răsplată pentru una din frumoasele șahului feminesc.

VASILE MIDVIGHI

Vasile Midvighi își mai amintește și acum cît de greu i-a venit cu cîțiva ani în urmă să aleagă între handbal și atletism. Aruncările lansate de la 9 metri îi erau tot atît de dragi ca și furnantele luate în plină viteză. Întrecerea cu acele cronometrului l-au atras pînă la urmă definitiv. Iar astăzi, pe fișa de performanțe a tînărului învățător sucevean putem citi: 10,8 la 100 m și 22,4 la 200 m.

ELENA FODOR

La recentele finale ale campionatelor republicane școlare de atletism, una din surprize a venit din partea micuței siretence Lenuța Fodor. Ea a cucerit primul ei trofeu de campioană în proba de 800 m cu timpul de 2:29,9. Antrenorul ei, Marin Salahub, este gata oricînd s-o laude pentru sîrguința cu care se antrenează. „Secretul" victoriei? În fiecare zi, ea parcurge într-un ritm susținut cei 4825 de pași care despart casa ei din Verpole (un cartier al orășelului) de școala din centrul Siretului!

ANDREI SIDAC

Unul din cei mai populari fotbaliști ai regiunii Suceava. Cu curajul său, cu mobilitatea și prezența sa de spirit Andrei reușește de multe ori ca plasele porții pe care o apără să rămînă neatinse. Deși-gurile de senzori ai lui Dinamo (actualmente Viitorul) și l-a făcut în 1958, cînd echipa sa activa în categoria B. De atunci Sidac (1,85 m și 76 kg) nu a lipsit nici o duminică din poarta echipei sale. Un amănunt în plus: iarna Andrei joacă hochei pe gheață. Și tot în postul de portar...

RODICA OSTRICEANU

Cu doi ani în urmă, cînd a venit pentru prima dată pe stadion, fetița aceasta cu codițe nu știa măcar să ia un start. Iucase puțin handbal și asta era tot. Ochiul experimentat al profesorului Mihai Sprinceană a întrezărit însă mai mult. Și astăzi, Rodica Ostriceanu, eleva școlii pedagogice din Suceava, s-a întors de la finalele „școlarelor" desfășurate în București cu locul doi (40,38 m) în întrecerea celor mai bune sulițașe. Drumul spre performanțe îl este deschis, mai ales dacă ținem seama că ea nu numără decît 18 primăveri.

VIITORII TRACTORIȘTI DIN FĂLTICENI

În cei trei ani de școlarizare, elevii noștri învață să conducă tractoarele și mașinile agricole moderne, cu care este înzestrată agricultura noastră socialistă. În același timp elevii noștri participă la bogate activități cultural-artistice și sportive.

Viitorii tractoriști practică diferite ramuri sportive în cadrul asociației sportive a școlii, care numără aproape 400 membri UCFS. Cu sprijinul organizației de partid a prins viață o frumoasă inițiativă a utemiștilor: „nici un elev din cei 775 căți sînt în școala noastră, să nu rămînă în afara concursurilor pentru Insigna de polisportiv". Pînă acum și-au trecut toate normele — urmînd să primească insigna și brevetele — un număr de 550 de elevi.

Cu același interes au participat elevii noștri, începînd din luna martie, la întrecerile primei Spartachiade republicane, competiție în care au obținut aproape 30 de locuri fruntașe. Printre cei mai buni: Nicolae Baciu, Mihai Verdeș, Constantin Aniță, Valeriu Codreanu, Nicolae Clem, Paul Dreleiuc și Nicolae Seredenciuc.

Cu prilejul Spartachiadei republicane, elevii noștri — îndrumați de comitetul U.T.M. și consiliul asociației sportive — au amenajat, prin muncă patriotică, terenuri de volei și fotbal, handbal și baschet. Iar pentru practicarea în condițiuni corespunzătoare a activității sportive, elevii au la dispoziție un sortiment variat de echipament și materiale sportive, din an în an tot mai bogat.

La toate cele de mai sus aș mai adăuga un fapt pe care s-ar fi cuvenit să-l consemnez încă de la început: prezența tuturor elevilor la programele gimnastricii de înviorare. Așadar, în școala noastră sportul face „casă bună" cu învățătura, ceea ce contribuie la dezvoltarea armonioasă a elevilor noștri. Este și temeiul pentru care întregul activ didactic ajută la armonizarea acestor două activități.

Ing. VIRGIL VASILE
directorul Școlii profesionale de mecanici agricoli din Fălticeni

Pagini realizate de VASILE TOFAN, ADRIAN VASILIU, TIBERIU STAMA și CONSTANTIN ALEXA